

Pica de Roja 2.903 m. (Pallars Sobirà)

Data: dies 28 i 29 d'octubre de 2015

Participants (3): Joan Aubia, José Vázquez i Toni Coll

Hores totals: 9h.30m. (4h.30m pujada, 3h.30m. baixada i 1h.30m. descans).

Desnivell: 1.097m (1.806m. a 2.903m.) i Distància 5 Km.(doble pujada i baixada)

Itinerari: L'estiu passat havíem programat aquesta excursió pels dies 7 i 8 d'agost, la varem realitzar el grup de companys: Joan Gassol, Montse Leon, Joan Aubia, Pili Inostroza i Toni Coll, però malauradament el temps va fer de les seves i les fortes tempestes ens varen esgarrar l'ascensió. Com que les ganes d'assolir aquest cim seguien intactes, el passat dimecres per la tarda, una part del grup, que ja tenim enllestides les obligacions laborals, varem tornar a Alins i ens varem hostatjar al hotel Salòria, el mateix que la sortida de l'estiu.

El dijous dia 29 de bon matí varem efectuar la aproximació cap a la Vall Ferrera, deixant el vehicle al aparcament del Pont de la Molinassa i a quarts de vuit iniciàvem l'ascensió inacabada, que certament ens rossegava la moral. Les condicions i l'aspecte de la muntanya ja no foren les del estiu, la tardor ja l'havia vestit amb els seus colors i els cims ocres i grisos ja es mostraven enfarinats amb les primeres neus blanques. Al matí el terra amarat i l'herbei gebrat incrementaven la probabilitat d'alguna relliscada i a partir dels 2.500 metres, sota la fina capa de neu ja s'amagava una incipient catifa de glaç que quant el pendent s'accentuava ens feia trontollar el nostre coratge.

La primera part de l'itinerari es coincideix amb la ruta normal a la Pica d'Estats, però el sender cap a la Pica Roja bifurca del de la Pica sobre els contraforts del barranc d'Areste i ja s'hi endinsa cap a mà dreta tot enfilant-se cap el Nord. A partir de l'aiguabarreig dels torrents d'Areste i del Port Vell, el sender novament bifurca, cal continuar pel del Port Vell que puja directe al Est, passant sobre el torrent per un pont de fusta sense baranes.

Arribem al Port Vell o de Romaset 2.572m. a dos quarts d'onze, ens prenem mitja hora per esmorzar i juntament amb el aliments anem paint la impressió del mastegot de pujada que tenim davant i que ens espera. A primera vista ens sembla una mica esfereïdor, però amb l'estomac ple i pas rere pas anem controlant la situació.

Notem l'alè fresc inconfusible del cim, el rellotge marca dos quarts d'una, l'esguard és total: al Nord el grup del Sotllo - Pica d'Estats – Montcalm, a l'Est els pics de Tristaina i de Font Blanca i al Sud de llevant a ponent, el grup de Medacorba - Coma Pedrosa - Baiau i les serralades dels pics de Gerri, Norís i Monteixo. Amb el goig i la moral a ras dels núvols sentim renovada la confiança de refer les passes fins a casa.

